

dissabte, 29 de desembre de 2007

>

«Per una banda o altra, en el fons, tots som fills d'immigrants»

Quim Aranda mostra una nova visió novel·lada de la immigració a Catalunya

JAUME VIDAL. Barcelona

El periodista Quim Aranda (Barcelona, 1963) ha volgut quedar amb pau amb la seva història. O millor, «retre homenatge als meus pares des d'un punt de vista emotiu». Així ho ha fet amb el llibre *El avión de madera que logró dar media vuelta al mundo*, que presenta la visió de la immigració de finals dels cinquanta i els seixanta a Catalunya des del punt de vista del fill o el nét que va créixer sense problemes d'arrelament i amb el suport dels familiars que havien abandonat el seu lloc d'origen.

El títol del llibre *El avión de madera* (Editorial Candaya) fa referència a una joguina que serveix com a nexa que uneix la dispersió d'una família, que abans de marxar a Catalunya ja havia hagut de marxar cap a l'Argentina als anys vint. «Tot i que de fet el llibre parla de la generació dels *montilla*, la novel·la té tres temps: abans de la Guerra espanyola, la postguerra i el present del narrador», explica Aranda, «tot plegat s'articula en les onades d'emigració».

El protagonista que explica la història arriba amb dos anys a Barcelona procedent d'un poble que a la novel·la s'anomena Escua, un poble negat per les aigües d'un pantà, però que en realitat és Archidona, lloc real de procedència de part de la família d'Aranda.

Aranda ha volgut en el llibre plantejar una visió diferent del fenomen de la emigració i la immigració ara que a Catalunya s'hi afegeixen noves onades d'immigrants procedents de diferents llocs del món. «Hauran de ser els fills dels que ara arriben els que escriguin sobre el procés d'integració de les seves famílies a Catalunya», diu.

Aquests moviments que no acaben de parar mai fan que Aranda prengui una certa distància a l'hora de marcar barreres entre la població autòctona i la nouvinguda. «Si ens posem a pensar, d'una banda o altra, en el fons, tots som fills d'immigrants», explica Aranda, que de fet exerceix ara d'emigrat a Londres, on viu habitualment excepte les temporades que passa a Catalunya.

El llibre marca l'accent en els personatges, les anades a Barcelona i les tornades al poble; els trens, l'arribada d'un nou parent a Catalunya, l'adaptació dels espais oberts a petits habitatges habitats per diverses famílies, però des d'on, amb esperança, sort i molt de treball es podia fer un salt cap a un pis no compartit. I fins i tot a President.



+ Quim Aranda, ahir, en un quiosc de begudes prop de la Rambla de Barcelona Foto: . J.V.

NOTÍCIES RELACIONADES

>Els talents de la FNAC



Aquest és un servei de notícies creat pel diari **El Punt** i distribuït per **VilaWeb**. És prohibida la reproducció sense l'autorització expressa d'Hermes Comunicacions S.A.

